

ŐSZI BORONGÁS.

Lágy színek tarka játékát issza
lágyan vénülő szemed; boldog fáradsággal
érezed, — rozsdá-arany avar surrog a
talpad alatt már s hirtelen magad elé
látod meghalt éveid különös gyermekarcát,
melyre Isten mosolya vigyázott egykor . . .

Igy gondolsz most, sorsodon-merengő, születő
nyarakra a komorság teli-áhitatában: bizsergő véred
immár lassúdó ütemét figyelvén, — míg lehullt levelek
nehéz hullaszagán borongó lelkedre rá nem köndül
— mint bús égi orgona — a távoli,
mély őszi harangszó . . .

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.